

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

สร้างเจตีย์ให้โลก

(คณะชาวมาเลเซียและสิงคโปร์มาราบมนัสการ) ประเทศไหน ๆ ก็ตาม ใจมีภาษาเดียว รับบุญรับบาปได้ด้วยกันทั้งหมด ภาษาไหนก็ตามพูดกันไม่รู้เรื่อง แต่ใจรู้เรื่อง เรื่องความดีความชั่วใจรับได้ทั้งนั้น ใจนี้มีภาษาเดียวแต่รับได้ทั้งบุญทั้งบาป ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะภาษาใด บุญกับบาปเข้ากันได้สนิทกับใจแต่ละดวง ๆ

พระพุทธศาสนาของเรานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ฟัน้องทั้งหลายให้จำเอาไว้ เราจวนจะตาย แต่ก่อนก็ไม่เคยพูด เรื่องอันนี้ผ่านมาได้ ๕๖-๕๗ ปี ตั้งแต่ ๒๕๙๓ ที่มันจำครอบโลกธาตุ มันจวนจะตายแล้วก็เลยพูดเสีย พุทธศาสนานี้คือตลาดแห่งมรรคผลนิพพานสมบูรณ์แบบจากสวากขาตธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ผิดไม่พลาด ชี้นำตรงไหนตรงแนว ๆ เรียกว่าพุทธศาสนา เป็นคำสอนของท่านผู้รู้ เป็นคำสอนของท่านผู้บริสุทธิ์จริง ๆ สอนตรงไหนถูกต้อง ๆ ที่เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ

เราให้ตื่นเนื้อตื่นตัวนะ มาได้พบพุทธศาสนานี้เรียกว่าเลิศเลอแล้ว ให้บึกบึนไปตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่ผู้ใดที่ปฏิบัติตาม ยกถ้าหากก็คือรบกับความชั่วนั้นแหละที่ว่ายาก ๆ ความดีท่านไม่ยาก ได้ความดีเท่าไรก็ยิ่งทะเล ๆ ความดีสุดขีดแล้วความชั่วไม่มีในใจ หหมด พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ไม่มีทุกข์ในใจตั้งแต่วันตรัสรู้และบรรลุมรรคผล สิ่งที่ทำให้ได้รับความทุกข์ก็คือกิเลสเป็นสาเหตุสร้างความทุกข์ขึ้นมา พอกิเลสตัวสาเหตุสร้างความทุกข์ทั้งหลายขาดสะบั้นไปจากใจแล้ว ทุกข์ภายในใจของพระพุทธเจ้า ของพระอรหันต์ไม่มีเลย มีแต่อยู่กับธาตุกับขันธ์ซึ่งเป็นสมมุติเท่านั้น ยอมรับเสมอหน้ากันทั้งปวงชนทั้งพระอรหันต์ในเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ เป็นแต่เพียงมันไม่ซึมซาบจิตใจท่านเท่านั้น

เรื่องธาตุเรื่องขันธ์ยอมรับความสุขความทุกข์ ใจเรื่องสุขในเรื่องธาตุขันธ์ไม่ค่อยเห็นมี แต่เรื่องทุกข์นั้นเด่นตลอดเวลา นี่เราจวนจะตายแล้วเปิดออก ๆ จวนจะตายเท่าไรแทนที่จะมาหวังเจ้าของ กลับเป็นหวังโลกมากเข้า ๆ สำหรับในตัวเองไม่มีเลย เรียกว่าไม่มีเลย มีแต่หวังโลกเท่านั้น งุ่มง่ามตัวมเตี้ยม ภายในจิตมีแต่กิเลสตัวพาคนให้ งุ่มง่ามตัวมเตี้ยม แต่กิเลสฉลาดแหลมคมมาก นี่ละมันชักมันจูงมันลากมันขึ้นไปทุกวันนี่ โลกทั้งหลายจึงตื่นไปตามมัน ตื่นไปทุกแบบทุกฉบับ ตามกิเลสทั้งนั้น ที่จะตื่นไปตามอรรถตามธรรมนี้มีน้อยมาก ให้ท่านทั้งหลายจำเสีย

ให้รับปฏิบัติตัว จิตดวงนี้เลิศเลอสุดยอดได้ เลวสุดยอดได้ ตัวสมบุกสมบันนัก เกิดตาย ๆ ก็คือจิตดวงนี้ แต่จิตนั้นไม่เคยตาย ออกจากร่างนี้เข้าสู่ร่างนั้น ๆ ที่ว่าเกิดว่า

ตาย คือจิตเคลื่อนย้ายจากสถานที่อยู่คือเรือนร่างของมัน แล้วไปเกิดไปตายตามอำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่ว ผู้ที่มีกรรมชั่วมักลงทางต่ำ ความชั่วหนุนดันลงไป ผู้มีความดีความดีก็พยุงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งสองนี้อยู่กับใจ นอกนั้นไม่มีอะไรอยู่กับใจ ติดใจได้ กัดขี้บังคับหรือส่งเสริมใจได้นอกจากบุญและบาปเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นเราอาศัยเพียงเป็นกาลเป็นเวลา พลอมหายใจขาดเท่านั้นสิ่งทั้งหลายขาดไปพร้อม ๆ กันเลย แต่บุญกับบาปในหัวใจนี้ไม่ขาดนะ ติดแนบไปกับหัวใจ

เพราะฉะนั้นสัตว์ทั้งหลายจึงไปเกิดในที่ต่าง ๆ สูง ๆ ต่ำ ๆ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ท่านจึงเรียกว่า กมฺมํ สตุเต วิชติ ยทิทํ หีนปฺปณฺธิตํ กรรมเป็นเครื่องจำแนกแจกสัตว์ให้ประณีตเลวทรามต่างกัน กรรมก็คือกรรมดีกรรมชั่วนั้นแหละ มันจำแนกแจก คือพาสัตว์ไปทางดีทางชั่ว ใครสร้างกรรมชั่วมักไปทางชั่ว ใครสร้างกรรมดีก็ไปทางดี จิตยังไม่เป็นอิสระของตัว ต้องอาศัยสิ่งเหล่านี้ใส่ไป ถ้าเป็นทางดีหนุนขึ้น ถ้าเป็นทางชั่วมกดลง เราจะให้เป็นไปได้อย่างไรเราไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เหนือเรา จึงต้องสร้างความคิดให้ดี

พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว พิสูจน์กันทางด้านจิตตภาวนา นี้พิสูจน์ได้ชัดเลย พระพุทธเจ้าสอนโลกแล้วพระอรหันต์เป็นผู้รับมรดกอันนี้ไว้โดยสมบูรณ์แบบตามนิสสัยवासนาของท่าน ลึกตื่นหยาบละเอียดตามนิสสัยवासนา แต่ความบริสุทธิ์ของจิตนั้นเหมือนกันหมดเลย พระอรหันต์ก็ดี พระพุทธเจ้าก็ดี นี่ละเลิศเลออยู่ที่ใจดวงนี้ ใจดวงนี้ไม่เคยตาย ลงไปตกนรกหมกไหม้ก็กี่ปีกี่กัลป์ทุกซ์ขนาดไหนยอมรับว่าทุกซ์ แต่จิตไม่เคยยอมฉิบหาย ไม่มี ได้รับความทุกซ์ก็ยอมรับว่าทุกซ์

แต่โลกนี้เป็นโลกอนิจจังแปรปรวนทั้งชั่วทั้งเร็วได้ทั้งนั้น อยู่ในนรกอเวจีมันก็เปลี่ยนตัวของมันขึ้นมาได้ เพราะเป็นโลกวิภูวน มีความเปลี่ยนแปลงได้ช้าหรือเร็ว เปลี่ยนขึ้นมาก็รู้สึกตัวและเปลี่ยนขึ้นมาในทางที่ดี ๆ เปลี่ยนจนสุดขีดแล้วเป็นจิตบริสุทธิ์ คือจิตพระพุทธเจ้า-จิตพระอรหันต์ นั่นถึงธรรมชาติแล้ว คำว่าธรรมชาติได้แก่นิพพาน เทียง ทีนี้หมดกฏ อนิจจัง ทุกข์ อนตตา อันเป็นเรื่องของสมมุติเข้าเกี่ยวข้อง ไม่มีเลย ท่านจึงเรียกว่านิพพานเทียง เทียงอยู่ที่ใจ

ที่ใจนี้เอนเอียง ๆ เพราะยังมีสมมุติอยู่ภายในใจ ทางดีก็หนุนขึ้นไป ทางชั่วมกดลง ถ้าใครพยายามบำรุงรักษาตัวดีก็หนุนขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพาน จากนั้นก็เป็นธรรมชาติ ไม่มีสัญญา ใจดวงนี้ละ คนทั้งคนสำคัญอยู่ที่ใจ ถ้าใจเลวเสียแล้วอะไรจะดีขนาดไหนก็ไม่มี ความหมาย ผู้มีความหมายก็คือใจ ให้พยายามบำรุงรักษาใจ อบรมใจให้ดี อย่าตื่นไปกับกิเลส ตื่นมากับมันไม่รู้จักกี่ปีกี่กัลป์ ให้เซ็ดหลาบอ้มพอบ้าง

พระพุทธเจ้าประกาศธรรมสอนโลกมานาน โโก นุ หาส โภ กิมานนุโ ท นิจจํ ปชฺชลิเต สติ อนุทธาเรน โอนุทธา ปทีปํ น คเวสส. ก็เมื่อโลกสันนิวาสนนี้เป็นพื้นเป็นไฟเผา

ไหม้สัตว์โลกอยู่ตลอดเวลาแสนนาน ด้วยอำนาจแห่งความโง่เขลาเบาปัญญาของ
 ตนนั้นแล ทำไมจึงพากันหัวเราะรื่นเริงบันเทิงไม่รู้เนื้อรู้ตัวบ้างเลย ทำไมจึงไม่เสาะ
 แสวงหาที่พึ่ง พระองค์กระตุกเอาบ้าง ทำไมจึงรื่นเริงบันเทิงกับโลกที่เป็นพื้นเป็นไฟ
 โลกที่ปราศจากพื้นไฟมีอยู่ ซึ่งพระพุทธเจ้าทุกพระองค์จุดลากขึ้นไปเพื่อธรรมชาติอันนี้
 จนกระทั่งถึงนิพพาน ทำไมไม่พากันฟังเสียงบ้าง นี่ก็เพราะกิเลสมันมีอำนาจมาก

ในหัวใจของแต่ละคนๆ มีแต่กิเลสเป็นศาสตราสอน ธรรมที่จะเข้าสอนไม่มี แทบ
 ว่าไม่มีหรือไม่มี บางคนเกิดมาจนตายเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย เหนือไปตามโลก
 ตามสงสารไม่รู้เนื้อรู้ตัว ตายทิ้งเปล่าๆ บางคนก็พอรู้เนื้อรู้ตัวมีนิสัยปัจจัย สะดุดใจสร้าง
 คุณงามความดี รู้ดีรู้ชั่ว ละบาปบำเพ็ญบุญ ผู้นั้นมีทางได้เป็นสุคติ อยู่ก็ดี ไปก็ดี เกิด
 ในภพใดชาติใดดี ๆ คนสร้างความดีอยู่ที่ไหนดีหมด คนสร้างความชั่วอยู่ที่ไหนก็ชั่ว
 หมดนั้นแหละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวให้ดี คำสอนที่สอนสัตว์โลกให้มีความสุข
 ความเจริญและจุดลากออกจากทุกข์ ไม่มีคำสอนใดเกินคำสอนของพระพุทธเจ้า

ให้พากันนำไปปฏิบัติ ไม่เช่นนั้นจะตายทิ้งเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย
 ตั้งแต่วันเกิดมาจนกระทั่งถึงวันตายธรรมไม่ค่อยแทรกถึงใจ ผู้นั้นหมดค่าหมดราคา
 ตลอดไป โลกนี้ก็หมด โลกหน้าก็หมด คนไหนที่มีธรรม มีความดีงามแฝงอยู่ในใจสร้าง
 ความดีงามผู้นั้นมีหวังๆ ตลอด มีความดีงามมากเท่าไรความหวังยิ่งมาก สมบูรณ์แบบ
 ถึงนิพพานได้เลยด้วยอำนาจแห่งความดี พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ อย่าอยู่เฉยๆ

เวลานี้กิเลสกล่อมโลก โลกกว้างแสนกว้างใครไปถามหาชินะ ทั้งๆ ที่ต่างคนต่าง
 วิ่งหาความสุขความเจริญ ความสมหวัง ครั้นได้มามีแต่ความทุกข์ ความผิดหวังๆ เต็ม
 โลกเต็มสงสาร เพราะไม่ได้วิ่งไปตามทางของธรรมท่านสอนไว้ โฆษณาสอนไว้มันไม่
 ยอมฟังเสียง มันฟังแต่เสียงกิเลสที่เป็นศาสตราองค์เอกอยู่ในหัวใจของทุกคน ถ้ากิเลส
 กระชิบเท่านั้นยอมหมอบราบๆ นั้นแหละที่เราได้รับความทุกข์เพราะเชื่อตามกิเลส
 ไม่ได้เชื่ออรรถเชื่อธรรมของพระพุทธเจ้า ความหวังในทางที่ถูกที่ดีจึงไม่มี ขอให้พากัน
 ตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ แก้ไขตัดแปลงตัวเอง ใจเป็นของสำคัญ ธรรมเป็นเครื่องชักฟอก
 จิตใจให้สว่างงาม กิเลสเป็นพื้นเป็นไฟ เป็นของสกปรก ถ้าลงได้เข้าจิตดวงใดนี้หมดค่า
 หมดราคานะกิเลส ธรรมนี้เข้าจิตดวงใดมีค่ามีราคาขึ้นมา

ให้พากันจดจำเอา วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้อง
 ลูกหลานทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

จุดปัจจัยไทยทานที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ออกช่วยโลกทั้งนั้นๆ เราไม่เอา
 เราไม่สนใจ ได้ธรรมที่เลิศเลอครองใจแล้วพอ นอกจากนั้นเป็นเครื่องส่งเสริมให้ได้รับ
 ความสะดวกบ้างเป็นบางกาลเวลา ได้มาเท่าไรกระจายออกทั่วโลก เราไม่เอา เราพอทุก

อย่างแล้ว ไม่มีอะไรที่จะเลิศเลอยิ่งกว่าพอในธรรมทั้งหลาย หัวใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันเรียกว่าพอ พออย่างเลิศเลอ เราไม่เอาอะไรอีก ไม่มีอะไรเกินอันนี้

คำว่าธรรมนี้มีพอเป็นชั้น ๆ ธรรมมีความพอ แต่กิเลสไม่มีพอ จมไปด้วยกันเลย แต่ธรรมนี้พอ ๆ ๆ เช่นเราบำเพ็ญภาวนา พอถึงขั้นความสงบแล้วก็พอใจอยู่ในความสงบเย็น ก้าวขึ้นไป พอ เย็นไปเรื่อย เรียกว่าพอ ๆ พอถึงขั้นใจบริสุทธิ์แล้วพอหมด ชั้นชื่อว่าสมมุติในสามแดนโลกธาตุนี้ปล่อยวางโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าความพอในธรรมทั้งหลาย

(วันนั้นไปกราบพระสังฆราชท่านก็ไม่พูด) ก็เห็นมิใช่หรือรูปเรากับท่าน เราจับพระหัตถ์ท่าน เขาถ่ายรูปรูปไว้ อายุเท่ากันนะสมเด็จพระสังฆราช (วันที่ ๓ ตุลาคมที่แล้วมาไปกราบ นายฯคนใหม่จะถวายอำนาจคืนให้ท่าน) อำนาจไหนก็ตามเถอะขอเอาธรรมตัดบทสักหน่อย ไม่มีอะไรมีอำนาจเหนือธรรม อำนาจธรรมนี้ตัดกิเลสขาดสะบั้นจากใจแล้วตัดฝัง ให้ไม่ให้ไม่สนใจอำนาจ เข้าใจไหม อำนาจอะไรไม่เหนือธรรม กิเลสหมอบราบไปแล้วก็นั่นละธรรมดีดเลย หาอำนาจในตัวชิ ไปหาอำนาจจากผู้นั้นจากผู้นี้ใช้ไม่ได้

พูดเขาว่าชวานผ่าซาก เราเอาความจริงมาพูด คือภาษาธรรมเป็นอย่างนี้ พูดอย่างอื่นไปไม่ได้ ภาษาธรรมตรงแนว ๆ ไปเลย อย่างเราเขาตั้งให้เป็นพระครู เราไม่เอาสังคิน ตั้งเป็นพระครูสัญญาบัตรเลยแหละ เราไม่เอา เราคืนทั้งพัดทั้งอะไคืนหมด ยศเราพอแล้วเราว่า ใครจะว่าบ้าก็ตาม อยู่ ๆ พาดคราวสองนี้ตั้งขึ้นเป็นเจ้าคุณไม่ขึ้นธรรมดา พาดขึ้นชั้นราชเลย ตั้งชั้นราช จากชั้นราช ชั้นเทพไม่อยู่ พาดขึ้นชั้นธรรม พอถึงขั้นนั้นเราชู ระวังนะนี่นะ มันจวนแล้ว พอชั้นธรรมแล้วชั้นพรหมจะไม่อยู่ มันจะขึ้นชั้นสมเด็จ ไม่เอา เราบอกอย่างนี้เลย อย่างมาตั้งอีกนะ นี่เราเห็นแก่ทั้งสองพระองค์ต่างหาก ที่เรารับไว้ แต่นี้ต่อไปอย่า จะอย่าไปถึงไหนก็ไม่รู้ละ อ้าว จริง ๆ นั้นแล้ว ถ้าสั่งตุมมาที่เดียวมันก็หมดไปเลย ก็มันพอแล้วนี่

ใครประกาศกันว่าจะสร้างเจตดีอะไรให้เรา อย่ามายุ่งนะ เจตดีให้โลกเราสร้างพอแล้วให้เอาไปเป็นที่ระลึก เป็นคติเครื่องเตือนใจ นั้นเป็นผลอันยิ่งใหญ่ เจตดีนี้มีประโยชน์อะไร เรากำลังสร้างเจตดีให้โลกเวลานี้ ที่ว่าช่วยโลก ๆ นำโลก เราแทบเป็นแทบตายทุกวันนี้ ช่วยโลกนี้เป็นเจตดี ให้เป็นคติเครื่องเตือนใจแก่โลก เรียกว่าเราไม่เอาอะไรเลย ทุกสิ่งทุกอย่างเราไม่เอา เราเปิดอกหมดเลย เงินถ้าหากว่าจะคิดถึงเป็นเงินในวัดนี้ ไร่พันล้านเราไม่อยากพูดนะ ถ้าว่าหมื่นล้านขึ้นไปนี้จะพอพูดได้ ปิดอกหมดเลย ไม่เอา เอาธรรมเข้าสู่ใจนี้ฝังพอ นั้นเอาตรงนั้นแหละ เอาละที่นี้เล็กกัน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz